

gerne skal forhandle med Bestyrelsen for disse Anstalter, om der ikke kan være Grund til at afhænde noget af det Jordtilliggende, der hører til.

Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts nordre Kreds (Sabroe) mente, at man skulde helt nedlægge „Landerupgaard“, kan jeg ikke være enig med ham. Hvis det ærede Medlem mener, at der paa „Landerupgaard“ anvendes for mange Straffe, ja, saa vil han jo faa Lejlighed til at fremkomme med sine Betragtninger derover til rette Tid og Sted, men det vil jo i og for sig ikke være nogen Grund til at nedlægge Anstalten. Jeg skal kun nævne, at saavidt disse Forhold ere mig bekendte, viser Udskriften af Straffeprotokollen for „Landerupgaard“s Vedkommende, at de Drengene der ere blevne straffede, have været meget slemme Drengene, som uden Tvivl have fortjent den Straf, de have faaet.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) talte i Forbindelse med Spørgsmaalet om „Flakkebjerg“ og „Landerupgaard“ om den Pension, som den tidligere Bestyrelse af „Flakkebjerg“ havde bestemt til Mortensen. Jeg skal derom kun sige, hvad det ærede Medlem ogsaa var inde paa, at det er jo et Spørgsmaal, som Justitsministeriet ikke har haft nogen som helst Indflydelse paa. „Flakkebjerg“ var — og er for den Sags Skyld den Dag i Dag — en selvejende Institution, hvor det stod Bestyrelsen frit for ved Mortensens Afsked at tillægge ham den Pension, som den fandt passende og rimelig.

Jeg kommer derefter til de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) gjorde med Hensyn til „Braaskovgaard“. Det ærede Medlem angreb mig, fordi jeg i sin Tid havde overdraget dette Arbejde til Aktieselskabet Oscar Køhler, og fordi jeg havde begrundet dette med, at efter min Mening vilde Arbejdet saa blive udført baade godt og rettidigt og uden nogen Efterregning.

Han sagde dertil, at det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup), som var Ordfører for det Underudvalg, som har været nedsat i denne Sag, nu havde udtalt, at den Kritik, der var rejst over dette Arbejde, var korrekt i et og alt. Jeg fik nu ikke det Indtryk, den Gang det ærede Medlem for Nørresundby udtalte sig. Jeg fik et ganske andet Indtryk og faar ogsaa af den Beretning, som Underudvalget har afgivet, et ganske andet Indtryk, hvad jeg nærmere skal komme ind paa.

Men jeg vil minde om, at naar jeg ved

Finanslovens 1ste Behandling udtalte, at jeg havde antaget Oscar Køhler til dette Arbejde, fordi jeg havde den Forventning, at det saa vilde blive udført baade godt og rettidigt, og at der ingen Efterregning vilde komme, saa var det ikke noget, jeg gjorde lige ud i det blaa. Jeg anførte netop under de Forhandlinger, at det var under Hensyn til den Stilling, Køhler havde indtaget ved de Arbejder, han tidligere havde haft for Justitsministeriet, og jeg nævnte den Gang, at det første Arbejde, han havde for Justitsministeriet — i alt Fald i min Tid — var Ombygningen af det gamle Raadhus her i København, et i sig selv vanskeligt Arbejde, som han efter den Mening, alle Folk have, som kende disse Forhold, skilte sig overordentlig smukt fra, og som han udførte godt og udførte rettidigt, og hvor der ingen Efterregning kom.

Jeg anførte, at det samme havde været Tilfældet ved Opførelsen af de ny Bygninger ved Viborg Sindssygeanstalt og de Forandringer af de ældre Bygninger, som der fandt Sted. Jeg nævnedes, at han havde udført dette Arbejde baade godt og rettidigt, og uden at der kom Efterregning, og at jeg af disse Grunde gik ud fra og maatte gaa ud fra, at det samme vilde blive Tilfældet med „Braaskovgaard“, og der er for mig heller ingen Tvivl om, at hvis ikke ganske uforudsete Begivenheder, som intet Menneske kunde regne med, vare indtraadte, saa vilde han ogsaa have udført Arbejdet baade godt og rettidigt og uden nogen Efterregning.

Men det er jo velbekendt, at Køhler døde i Begyndelsen af August paa Rejsen oppe paa Island, og det er velbekendt, at det Aktieselskabs Forhold, som han ledede, blev Genstand for megen Omtale og for meget stærke Angreb i Pressen og ogsaa her paa Rigsdagen, og at det kom under Konkursbehandling. Se, under saadanne Forhold, som jo intet Menneske kunde forudse, kan det selvfølgelig hænde, at de Forventninger, hvormed man har givet et saadant Arbejde i Entreprisen, ikke blive opfyldte.

Hvad nu først det ene Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Arbejdets gode Udførelse, angaar, skal jeg henvise til den Beretning, som Underudvalget har afgivet. Det fremgaar af denne, at der vel er nogle Smaating, som ikke ere udførte paa den Maade, som Underudvalget og den Bygmester, det har tiltaget, mener, at det skulde være udført, og at disse Smaating repræsentere de to Beløb af 116